

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius votum & aurea consideratio, Ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1595.

quantibus tanquam excitatus occurreret, magna tolerauit patientia; eo videlicet non leui tormento voluit eum Deus exerceri potius quam vt in noctis tenebris & carceris angustijs tolleretur is cuius virtutem atque constantiam ampliori theatro destinaret. Accessit ad molestiam hyberni temporis, & carceris incommodi tam ingens frigus, vt ex alienæ Religionis aduersa quæ partis ductore militum expresserit humanitatem; nam cum pro antiqua notitia eum inuiseret, videretque tectum tenui tantummodo sotana, quam ad iter æstiuum induerat, detracto quo utebatur ex serico thorace vestiuit, armanitque ad reliquam asperitatem tolerabilius sustinendam. Penetrauit interim in domum paternam fama captiuitatis, fratremque minorem natu incitauit vt qua posset arte succurreret. Elizabetha Regina vt Hispano incommodaret, arma Hollandorum modò sumptu, modò milite sustentabat: Commeabant itaque frequentes vtro citroque; inter hos Capitaneus is qui *Henricum* habebat in custodia: Huic se iungit frater, vnaque se traiecit Flissingam; vtque est solers & diligens vtraque caritas, & quæ sanguinis propinquitate, & quæ Christianæ Religionis Sanctitate nititur, postquam de commo- diore tractatione conuenisser, de lytro etiam spondidit; quo partim è Belgio partim ex Anglia corrogato, post annum molestiarum, soluto pretio reuertit *Henricus* Bruxellas. Fratri suadet vt deposita cogitatione reditus ad suos Romam pergat, quò eam quam suo exemplo conceperat mentem Societatis amplectendæ (inimicâ Sanctis desiderijs superatâ morâ) quam primùm in opus felici partu profunderet. Fuit ea merces opima laborum; nam suo fratrilque merito non ita multo post potitus est voto.

XXXIV. Non restinxerat in *Henrico* ardorem patiendi pro Christo frigus carceris, qualique molestias in alieno solo perpessus fuerat, eas in natiuo vtiliores gloriosioresque futuras existimans, nullum finem faciebat cogitandi, & orandi, vt tanto eum beneficio dignari vellet Deus; nimirum diuina sapientia quos aut ad excelsa facienda, aut ad patienda aspera disponit, ijs semina iniicit cogitationum & affectuum quæ tota calore mentis & gratiæ, quem fructum cum tempore eductura sint, in herba ostendunt. *Claudius* Generalis *Roberto Perfonio* utebatur Missionis Angliæ præcipuo administratore: Ad hunc *Henricus* frequentes literas miserat testes flagrantis desiderij: Is in Hispanijs nouorum Seminariorum curæ implicitus, arbitratusque claris animi dotibus præcellentes viros non minus ad sementem, quam ad messem necessarios, *Henricum* ad se vocat; præsentis etiam animum inspecturus; habuitque apud se Hispali duobus mensibus; tum Vallisoleti pluribus; quo in conuictu, & Ministri, & Confessarij munere functus memoratur. Vouerat in Belgio cum inter arma versaretur, nullum se vitæ discrimen declinaturum, vbi de diuino obsequio ageretur: Hispali etiam familiari cuidam suo affirmauerat, nisi singulare aliquid se offerret pro diuina gloria amplificanda, omni studio ad laborandum se, vt in Angliam mitteretur, quò breui posset con-summari. Id quam ardentè optauerit non alijs signis certius ostendi potest, quam

eius votum
& aurea cõ-
sideratio.

quàm consideratione verè aureâ, *securius nè sit, ac melius citò mori, an San-* 1595
ctum diu cum dolore pro Christo viuere? Qua de thesi sic secum ipse dis-
 putasse reperitur. " Si verè amas Deum, nihil tam graue, nihil tam mo-
 lestum videri tibi poterit, quàm tantam Majestatem vel in minimo of-
 fendere; nihil gratius accidere quàm remedium aliquod quo securus reddaris
 te nunquam in illam peccaturum; quo cùm in hac vita frui non possis, ex-
 clamabis certè cum Propheta, *hei mihi! quia incolatus meus prolongatus est:*
Habitavi cum habitantibus Cedar; multum incola fuit anima mea. Et cum
 Apoltolo; *Cupio dissolui, & esse cum Christo: Infelix ego homo, quis me libe-*
rabit de corpore mortis huius Et iterum. *Quis dabit mihi pennas sicut colum-*
be, & volabo, & requiescam? Quis dabit vt cognoscam Deum meum, &
 inueniens eum accedam cum fiducia ad thronum gratiæ & misericordiam
 hanc consequar? O vos felices Sancti Dei! securi nunc ab omni peccandi pe-
 riculo, felices animæ, quæ amando amatis, & nunquam ab amore Dei vestri
 deficitis, Magnum sanè est, & excellum, & dignum omni laude laborare, do-
 lere, pati, torqueri pro amore Dei. Magnum est & laudabile lucrari animas;
 Magnum denique est piè viuere in Societate Iesu, & quotidianis mortifica-
 tionibus & victorijs coronari; Hæc tamen cùm fieri non possint quin etiam
 Deum quandoque offendam, malo horum omnium detrimentum pati &
 citò mori, quàm offendendo quotidie in quantumuis minimo, ista præsta-
 re. Non reculo laborem; non fugio dolores & tormenta; non est mihi mens
 vitare duram arctamque viuendi rationem: Si enim Deo meo ita videretur,
 ipsos inferni dolores libenter subirem nè ab eo lepararer. At verus amor non
 fert dilectum in paruo vel in magno offendi: si ferret, non esset dicendus a-
 mor, sed error. Melius enim esset (teste magno Augustino) totum mundum
 perire, quàm aduersus Deum vnum peccatum veniale committi. Hocque a-
 amanti sat firmum deberet esse argumentum ad ardentè optandam celerem
 opportunamque mortem, quòd sciat se hic viuere non posse sine peccato: si
 tamen Deus cùm hanc miseram hominis conditionem nouerit velit me diu-
 tius viuere, veniant labores, veniant carceres, veniant tormenta, Cruces,
 Leones, Crates ferreæ, & quidquid aduersi accidere potest. Et rogo te bone
 Iesu ex toto corde vt veniant, & per Sacrosancta tua & Sanctorum vulnera
 humiliter peto vt ex hac hora in qua ista scribo incipiant ad vltimū vsq; spi-
 ritum duratura. Permite me torqueri, concedi, verberati, in partes distrahi.
 Nihil reculo, amplector omnia, omnia perferam. At non ego puluis & cinis,
 sed tu Deus meus in me confortans me, sine quo nihil possum. Foue & auge
 in me hoc desiderium, & da benignè vt in actum exeat. Peccaui plurimum
 coram te Domine: Redde in hac vita peccatis tormenta, vt in futura reddas
 tormentis præmia. Permite carnem hanc noxiam in hac vita lacerari, vt in
 futura beatitudine possit per te rursus reparari. Si ista non placent, da obsecro
 vt moriar, quòd vel peccare desinam vel pro peccatis offeram sanguinis Holo-
 caustum. In omnibus fiat tua Sanctissima voluntas & fac cum seruo tuo quod

1795. bonum videtur in oculis tuis : Nam quod tu vis , ego volo : tua voluntas, mea est ; atque ista omnia relinquam potius secundum tuam voluntatem, quam vt eis potiar contra vel prater tuum beneplacitum si fieri possit cum æquali merito. Bonum enim mihi est tibi adhærere, vt tecum vnus spiritus efficiat. Mihi enim viuere Christus est, & viuere & mori lucrum ; & quid eligam ignoro ; desiderium habens dissolui, & esse cum Christo ; multo enim magis hoc melius est. Si tamen pro aliorum bono tu Domine videas permanere me in carne esse necessarium ; fiat voluntas tua ; Ego seruus tuus sum & filius ancillæ tuæ ; fac cum seruo tuo quod videtur bonum. At si fieri possit, ô dulcissime *Iesu*, transfer me citò ex ergastulo carnis huius, vt securus sim à peccato. Quid enim voluptatis esse potest, vbi est nulla securitas ? Quæ consolatio viuere in perpetuo periculo æternæ mortis ? Felices vos Apostoli in gratia confirmati ? Infelix ego qui horam vnã explere non possum sine peccato. Cecidit Lucifer, cecidit Dauid, Petrus Apostolus cecidit : Ego non cadam ? Ceciderunt qui erant secundum cor Dei, & non cadam ego qui tota vita seruiui mundo, carni & diabolo ? Domine responde pro me, & iudica causam meam : Ignoro enim vtrum amore an odio dignus sim : Hoc tantum scio, alios cecidisse, & me illis esse peiorem. An ego sicut illi casurus sim ignoro ; certè timeo, neque sine causa timeo : Video enim te Domine metientem peccata & ingratitude hominum ; video te permittere peccata grauissima : Quid me reddet securum nisi mors velox ? Bone *Iesu* adiuua me, succure, redde securum. Remedium aliud non quæro prater bonam & acceleratam mortem ; Estne pietati tuæ cõtrarium illum perimere qui desiderat mori ? In manu tua sunt vita & mors : Non tibi decedet aliquid vtrumuis largiaris ; si morior lucrum mihi erit, tibi nullum detrimentum ; largire obsecro hoc lucrum, vt citò moriendo sim liber à periculo peccandi, & citò cantem tecum, Gloria in altissimis Deo. At non quod ego volo, sed quod tu ; fiat voluntas tua.)

Rursus mi.
grat in Bel.
gium.

XXXV. Mortem igitur cum tam sedulo inuocaret, nil mirum si omnem moueret lapidem eò vt quàm citissimè transmitteret, vbi se mors quotidie offerebat ijs qui iisdem nixi principijs mortem libentius amplectuntur quàm vt in legem Dei peccent, tantamque Majestatem violent proditionis scelere. Acciditque opportunè vt Audomarense Seminarium recenter in Belgio *Personij* industria erecto, quærendum esset à Rege subsidium aduersus moram in sumptu ad alimenta assignato. Belgio enim bellis implicito, quæ cum Hollandis, quæq; cum Gallis eodem tempore gerebantur, non vestigialia modò, quibus Seminarij spes erant affixæ, sed neque montes auræ argenti que quos ex Indiarum thesauro quotannis Rex subministrabat, tantæ voragini explendæ. Administratoribus ararij fati videbantur : vtq; negotia Curia inter multas manus, tãquam horologia per multas rotas, tardè vertuntur, Principum virorum promptitudinæ inferiorum renitentia Ministrorum ponente obicem, prope erat vt prospere editum opus in cinis suffocaretur. *Petrus Ernestus* Mansfeldiæ Comes per eos dies Belgium pro Rege cum amplissima potestate gubernabat. Missò itaque

Henri.